Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

3-4-52

KUIFJE

14

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

HOERA! volgende week keert KUIFJE terug in...

MANNEN OP DE MAAN...

DOOR HERGÉ

Dit is nu eens geen APRILVIS

INDIEN ik je nu zou vertellen dat professor Piccard een nieuwe proefneming zou ondernemen in de vijver van het Ter Kamerenbos, dan zou je me antwoorden :

— Dat is een Aprilvis !

Indien ik je zou vertellen dat de Italiaanse professor Gorgoni vandaag zijn nieuwe racewagen « Gone with the Wind » zou komen inrijden aan het Halfeeuwfeestpaleis, dan zou je me antwoorden :

— Dat is een Aprilvis !

En je zou gelijk hebben, want ons blad heeft zijn lezers met deze twee nieuwsjes op 1 April reeds beet genomen.

Indien ik je nu vertelde dat de onderwijzers besloten hebben in het vervolg Kuifje's Bons als goede punten uit te reiken, dan zou je dat evenmin geloven.

Maar indien ik je nu zou vertellen dat MANNEN OP DE MAAN, het onderbroken tekenverhaal van Hergé, in volgend nummer zal voortgezet worden, zou je dan nog antwoorden : « Dat is een Aprilvis ? »

Wel, dat is nu eens geen Aprilvis, want volgende week verschijnt het langverwacht vervolg van dit verhaal in ons blad !

Kuifje

Onze brievenbus

Eddy Verbeke, Sint-Denijs-Westrem. — Ik heb gehoord dat Eddy thans meer eet. Dat is goed. Indien Eddy een sterke kerel wil worden, moet hij veel eten ! Vooral wanneer hij er aan denkt te gaan boeren ! Hou je taai, Eddy !

René Oliemans, Amersfoort. — Ik heb met genoegen gelezen dat je het verhaal van Lambik het mooiste vindt van ons blad. De Kuifje's Bons komen vooralsnog alleen op de Belgische producten van Victoria voor. Je gedicht was goed. Bij gebrek aan plaatsruimte kan ik het niet opnemen. Wanneer je nog schrijft, vergeet me dan je beste gedichten niet op te sturen. De gelegenheid zal zich dan misschien voordoen dat ik er een kan publiceren. Met mijn hartelijkste groeten.

De jongens van de Schippersschool, Brugge. — Hoe stellen jullie het, vrienden ? Alles in orde ? Met mijn beste groeten.

Theo De Coninck, Sint-Lambrechts-Woluwe. — Hartelijk dank voor je vriendelijke brief. Doe verder flink je best op school, want vergeet niet dat een Kuifjesvriend in alles de beste moet zijn, vooral in het studeren ! Met mijn beste groeten aan heel je klas.

Maurice Beima, Haarlem (Holland). — Ik heb je brief doorgestuurd naar onze agent te Dordrecht die er zal voor zorgen dat je in de Kuifjesclub wordt opgenomen. Een Kuifjesportefeuille is **alleen** met de Kuifjes Bons verkrijgbaar en wordt niet in de handel gebracht. Met mijn beste groeten.

Marc Fiers, Oostakker. — Het nieuws dat het verhaal van Hergé in het Paasnummer zal voortgezet worden, zal je zeker genoegen doen. Hartelijk dank voor je vriendelijke brief. Laat me eens weten welke verhalen en artikelen je liefst leest in ons blad ?

Jan Beuenen, Antwerpen. — Ben je tevreden met de verstrekte uitleg? De prentkaarten werden je opgezonden als premie. Met mijn hartelijkste groeten.

Freddy Maelfayt, Den Haan. — Er is geen minimum aantal leden bepaald voor het oprichten van een nieuwe Kuifjesclub. Men begint met de mannen die er voor gewonnen zijn, en wanneer die ieder hun eigen vrienden en kennissen aanspreken, dan is het wel mogelijk om spoedig een bloeiende club te hebben in Den Haan. Alle Kuifjeslezers uit Den Haan en omgeving nemen contact met **Freddy Maelfayt, Nieuwe Steenweg, 40, te Den Haan.** Ik verwacht de eerste clubverslagen ! Veel succes, mannen !

Familie van Doninck, Geel. — Jullie zijn niet de enigen die zich met genoegen de dag herinneren waarop een Kuifjeslezer jullie voor het eerst ons blad getoond heeft. Ik hoop dat jullie op jullie beurt ook reeds nieuwe lezers aangeworven hebben. Hoe meer vrienden, des te meer vreugd ! Met mijn hartelijkste groeten.

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in hello door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. drie maanden	70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden	135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar	265.— frs.	300.— frs.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334.
Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Twee schepen van de Oost-Indische Compagnie doen een verkenningsreis naar Nieuw Guinea. Kapitein Carstenz en enkele leden van de bemanning gaan aan wal om de schat van een piraat te zoeken...

KAPITEIN CARSTENZ MAAKT VAN DE ONDERDANIGHEID VAN DE INBOORLINGEN GEBRUIK OM HUN GEWOONTEN TE BESTUDEREN. ONDERTUSSEN HERSTELLEN DE TIMMERLUI EN MATROZEN BEIDE SCHEPEN. TWEE WEKEN BLIJFT MEN TER PLAATSE. DAN WORDT HET ANKER GELICHT EN NAAR VOLLE ZEE GESTEVEND. EINDE MAART BEREIKEN DE SCHEPEN DE PLAATS WAAR NIEUW GUINEA DOOR EEN ZEESTRAAT VAN HET AUSTRALISCH VASTELAND IS GESCHEIDEN. EEN ONTDEKKING DAAR MEN HET BESTAAN VAN DEZE STRAAT NIET KENDE...

(1) De diepte van het vaarwater peilen.

(Wordt voortgezet.)

Welke GEHEIMEN bergt de RODE ZEE?

INDIEN ik de beschrijving zou moeten geven van een groot, modern avonturier (avonturier in de goeie betekenis van het woord) zou ik Haroen Tazieff als voorbeeld kiezen. Hij is een Belg van Russische afkomst met forse gestalte, heldere, levendige ogen, gebruind gelaat, zeer kort geknipt sneeuwwit haar en sprankelt van levenslust en humor. Wanneer hij zijn herinneringen opdiept, in een taal waarin men nog het zangerig Slavisch accent hoort, hangt iedereen geboeid aan zijn lippen.

Haroen Tazieff was een der eerste mensen, die zich aan de rand van een kratermond waagden om het binnenste van zo'n helse ketel te filmen. Hij nam als speleoloog deel aan gewaagde expedities en nam als koen alpinist verschillende hoge toppen voor zijn rekening. Nu heeft hij bewezen een zeer bekwaam oceanograaf te zijn, want het verslag dat hij, na zijn onderzoek in Rode Zee, opmaakte voor de klasse der geophysica van de Academie voor Wetenschappen, wordt als zeer waardevol beschouwd. Volgend jaar wil hij naar Zuid-Amerika gaan voor een raid Amazone-Panama dwars door de verschrikkelijke Matto-Grosso, de boeman van alle ontdekkingsreizigers.

Tazieff is een wetenschapsmens, energiek, actief en steeds op zoek naar terreinen waarop hij z'n geest kan scherpen. Bovendien is hij jager, skieer en alpinist. Wie van onze lezers zou zulk 'n man niet graag leren kennen?

Hier volgt dan een brokstuk van zijn avonturen in de Rode Zee, als lid van de expeditie Cousteau.

Haroen Tazieff draagt de Arabische « Agali ».

MET EEN MIJNENVEGER OP ONDERZOEK

EEN vrijgevig Engelsman had de expeditie Cousteau een stevige mijnenveger van driehonderd ton ter beschikking gesteld. De **Calypso** werd geheel in het wit geschilderd en had het uitzicht van een plezierjacht; aan boord geleerden of specialisten en een zevenkoppige bemanning. Denk niet dat het er « stijf » toeging vanwege die hooggeleerde omes! Helemaal niet! Iedereen had goed humeur in pacht. De kok was afkomstig van Longwy en had Tazieff de bijnaam « Mon Pays » gegeven. Hij verdeelde zijn tijd tussen het fornuis en het uithalen van apentoeren. Een klassieke streek van hem was, de soep dunner te maken naar gelang de zee woeliger was. Aan tafel kwam dan, zodra het schip wat heftig schokte, de watersoep over de kleren van disgenoten terecht.

Onnodig te zeggen hoe er gebromd en gevloekt werd, doch dit had als enig resultaat dat de kok schaterlachte tot het schip er van kraakte. Behalve enkele tribulaties in het Kanaal van Suez en een hevige storm nabij Sicilië tijdens de terugreis (toen juist was de soep dun als bronwater) verliep heel de reis zonder incidenten. Het doel van de geleerden was ook niet te spelevaren over de blauwe golven; doch de Rode Zee enkele van haar geheimen ontstelen.

Arabische schuit

KORAALRIFFEN EN HAAIEN

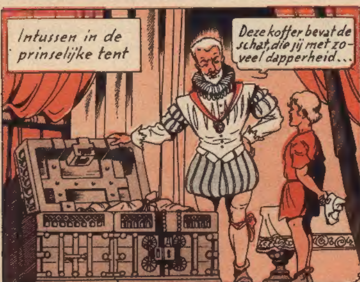
VOOR vijftien dagen sloeg de expeditie haar tenten op te Aboe-lat, een verlaten, rotsachtig eilandje waar zelfs geen grasspriet groeit. Aan de diepgroene kleur van het water kan men merken dat het eiland door koraalriffen omgeven is. Koralen zijn de geheimzinnigste en gevaarlijkste wezens die men ontmoeten kan. Hier vormen ze een tweehonderd meter hoge, loodrechte muur, elders een

(Zie vervolg in dit nummer.)

Tijl Uilenspiegel

Tijl heeft de twee pelgrims beloofd hen naar de Prins te leiden. Lamme verneemt van een Spanjaard dat het verraders zijn...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het PLATINA-BEELDJE

De verrassing

De Ras Lipari Mahonen voelt zich in Europa niet meer veilig en besluit naar Abessynië terug te keren. Met zijn gevolg scheept hij in op de « Ruiten Aas ». Colerette, de grote detective, bewaakt de Platina Kat en Jaak, Marina en Sidonie vergezellen hem. De bandieten, die het op de schatten van de Ras gemunt hebben, zijn ook van de partij en stelen de Kat uit de safe. Jaak vertelt zijn oom dat ze slechts een valse kat stalen, daar de echte in zijn boetseerklei zit...

JE bent een leugenaar, Colerette, zei de ras woedend, en ik zal het je bewijzen. Indien mijn officiele geluidsnabootser, de ex-verstekeling, niet ontdekt had, dat er een opening in de deur van de safe was zou ik je niet ondervraagd hebben en jij zou om twaalf uur dertig, je hopeloze, je totale mislukking niet bekend hebben ! De Platina Kat, het Wonder van Gondar, is in de handen van bandieten... Het is vreselijk ! Je bent een leugenaar, mijnheer de detective, een leugenaar en een nietsnut. Ik weet niet wat me belet je tussen twee planken te laten middendoor zagen !

Eerbiedig glimlachend wachtte Colerette op het einde van de uitval en dan antwoordde hij doodgemoedelijk :

— Ik heb de eer Zijne Hoogheid uit te nodigen het kunstwerk van m'n neef te komen bewonderen.

De ras kookte maar, nog voor hij iets zeggen kon, vroeg de beroemde detective nogmaals hem te volgen.

— Ik geloof dat de edele ras me na dit bezoek niet meer zal uitschelden voor leugenaar en nietsnut. Ja, ik ben er zeker van dat zijn opgeruimdheid zal weerkeren en hij zonder zorgen zijn vorstelijke bezigheden zal kunnen voortzetten...

Lipari Mahonen scheen door deze zo formele verklaring uit z'n lood geslagen en volgde de detective gedwee. Achter hen aan volgde heel de stoet met Tifon Palamos, Laitance, Adalbert Maldefeu, prinses Balkis en haar gouvernante. Deze laatste fluisterde in haar speciaal taaltje : « Na een bui van woede komt heel vaak, een verrassing bovenmaat ! »

Weldra was iedereen in het klein salon waar Jaak de wacht hield bij zijn kunstwerk : « De twee Worstelaars ».

We wisten reeds dat het eigenlijk slechts uit twee naast elkaar geplaatste parallelopipedums bestond. Toen iedereen rond de tafel stond en dat zonderlinge kunstgewrocht met nieuwsgierige ogen bekeek, gaf de detective een teken. Jaak sloeg de ogen neer en verklaarde :

— Ik ben erg gevoelig voor de belangstelling die het hoge gezelschap heeft voor m'n werk. Naast het model, dat iedereen ziet, is er echter nog een ander dat veel meer waarde heeft. Mijn zuster en ik zullen het tonen...

Marina, die binnen kwam met de kapitein en de luitenant van het schip, liep naar de tafel toe. Met Jaak scheidde ze de twee blokken en... in het midden stond een voorwerp... Men hoorde kreten van verrassing en vreugde...

De ras was in de wolken, hij greep de Platina Kat en drukte ze aan het hart.

— Mijnheer de detective, zei hij plechtstatig, ik trek m'n woorden terug. Om je onschatbare diensten te belonen, verleen ik je de Ster met zeventien takken, de hoogste onderscheiding die de Abessijnse regering aan een buitenlander mag geven.

Colerette straalde en boog dankend tot aan de grond. Dan merkte hij op dat er andere maatregelen dienden getroffen om de Kat voor alle verdere aanslagen te beveiligen.

— Ik stel voor de Platina Kat op dit tafeltje te leggen en ze dag en nacht te laten bewaken door een ploeg van drie man. Om de drie uur zullen ze afgelost worden door drie andere leden van ons gezelschap; iedereen komt dus aan de beurt.

Men was het met dit voorstel eens en de eerste ploeg, die de wacht moest optrekken, bestond uit Laitance, luitenant Morovitch en Jaak. Ze plaatsten het rond tafeltje in het midden van het salon en gingen er omheen zitten. Ondertussen liep de ras met zijn gevolg in de grootste opgewondenheid terug naar de kajuiten. Iedereen schaterlachte om het gezicht van de bandieten op het ogenblik dat deze zouden ontdekken, dat ze een valse Kat hadden gestolen !

Colerette en Marina hadden een onderhoud tussen vier ogen, want Pompoen moest natuurlijk vertellen hoe zij en haar broer dat hadden klaargespeeld.

— Ik had uitgecijferd, dat een loden blok belegd met zilver en tin ongeveer hetzelfde uitzicht had als een blok platina. Op het Ethiopisch Consulaat te Marseille had Ypsilon het kostbare voorwerp gevormd en het was deze vorm die hij naar Michelangelo Olivarès gebracht had. Olivarès was geen beeldhouwer maar een metaalgieter en graveur van naam. Naar de aanwijzingen van Jaak had hij een valse Platina Kat gemaakt en het was deze kat in haar kleivorm, die Jaak de avond van de afreis op de boot werd besteld.

De boot was nog niet lang in zee of Colerette zette de kleine maître d'hôtel als schildwacht bij het kostbaar juweel en gaf hem bovendien zijn revolver in de hand ! Jaak en Marina kwamen toen net op tijd want, zoals we reeds weten, was die kleine steward lid van de bende en hij wou net de Kat wegnemen, toen Marina hem met « de zevende Japanse sleutel » van de baan ruimde. De kat die Jaak even nadien naar de safe had gedragen was niet de echte maar de valse ! De echte zat reeds veilig tussen de « Twee Worstelaars » en geen mens zou daar ooit dat pronkjuweel gezocht hebben.

Ga niet te vlug !

Marina vertelde dit alles echter niet tot in de details. Ze verklaarde, dat Jaak en zijzelf deze verwisseling als louter spel en fantasie hadden bedacht.

Aan de ras vertelde Colerette vanzelfsprekend, dat hij het hele spel op touw had gezet om de bandieten op een dwaalspoor te leiden en de echte Platina Kat in veiligheid te weten. Lipari Mahonen luisterde met onverholen bewondering en zei dan :

— Ik geloof wel, dat ik je de Ster met drie en twintig takken zou mogen toekennen.

En de daad bij het woord voegend, spelde hij Colerette die indrukwekkende decoratie op de borst en gaf hem de traditionele omhelzing. Lipari Mahonen maakte van deze omhelzing tevens gebruik om de ontroerde detective een bordje op de rug te hangen waarop men lezen kon : « En rodage ». Wanneer de detective in de loop van de dag een matroos ontmoette zei deze hem vriendelijk :

— Ga niet te vlug !

De ras en zijn hoogwaardigheidsbekleders lachten zich haast een breuk. Het scheen wel of alleen Jaak en Marina ernstig bleven bij dit gedoe en als Jaak zijn drie uren wacht geklopt had, zei hij tot z'n zus :

— Een deel van de bende heeft per boot verlaten per sloep maar ik ben er zeker van dat de leiders nog aan boord zijn. Ze weten nu dat ze bij de neus werden genomen en ze zullen niet bij de pakken blijven zitten ! Over vier en twintig uur zijn we te Port-Saïd. In die tijd kan er nog veel gebeuren en ik wed er m'n hoofd op, dat ze ons opnieuw zullen aanvallen en véél brutaler dan de vorige keren !

— Nog deze nacht zullen ze een aanval wagen, voorspelde Marina...

Volgende week :

Colerette ziet alles dubbel !

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer zijn de gasten van Pedro de la Veranda. Op zekere nacht krijgt Pedro het bezoek van zijn tweelingbroer, Babylas...

(Wordt voortgezet.)

Welke GEHEIMEN bergt de RODE ZEE?

VERVOLG EN SLOT

reusachtige paddestoel die met de hoed bijna de oppervlakte van het water bereikt. Men kan soms mijlen en mijlen varen met honderd vademen water onder de kiel om dan plotseling op een rif te stranden. Het gevaar beloert het schip steeds. Alleen een ervaren zeeman zoals Cousteau kan het wagen zulke wateren te bevaren.

Tazieff en zijn vrienden gingen dan de diepten verkennen gehuld in de duikerpakken uitgevonden door Cousteau zelf. Ze zijn zo beweeglijk dat men zich voelt als een vis tussen de vissen. Op twintig meter diepte is het leven in de Rode Zee weelderiger dan in een oerwoud. En wat 'n wonderlijke kleuren ! Van het tederste geel tot het vurigste goud, hele gamma's blauw, groen, purper en rood om alle meesters van het palet jaloers te maken ! En heel die weelderige plantengroei schittert en gloeit van geheimzinnig leven. De vissen die in een koraalrif wonen zijn niet schuw en men mag dicht bij hen komen. Op het ogenblik dat men er de hand naar uitsteekt, verdwijnen ze echter vliegensvlug in een holte van het rif en komen weer opnieuw kijken zodra je hand weg is.

Ontmoette men een school heel zeldzame vissen, liet men het rif springen met dynamiet. Enkele ogenblikken na de ontploffing kon men de bewoners, die naar de oppervlakte stroomden, gemakkelijk vangen. De mooiste specimens werden in gereed gezette bokalen geplaatst met het oog op een later onderzoek, de anderen kwamen in de pan terecht. Nooit kregen mensen zoveel verschillende vissoorten te eten ! Sommige soorten waren uiterst fijn, anderen waren ondanks de kunstgrepen van de kok van Longwy, niet te eten.

Denk niet dat er in de Rode Zee alleen kleine, bontgekleurde vissen leven, men ontmoet er ook de monsterachtige, zwarte rog die vier tot vijf meter lang kan zijn en gevaarlijker is dan de haai.

Maar, zijn haaien wel zo gevaarlijk ? Haroen Tazieff gelooft het niet. Op zekere dag gleed een haai van drie meter tijdens het duiken onder z'n arm voorbij, zonder hij er iets van merkte. Zijn twee gezellen moesten het op hun erewoord bevestigen alvorens hij het wou geloven. De haaien vallen de mens, zolang deze niet gekwetst is, slechts met tegenzin aan. Ze zijn bovendien uiterst voorzichtig en draaien drie tot viermaal rond de zwemmer alvorens ze durven naderen. Wanneer de haai dan tot de aanval besluit, hoeft men hem slechts weg te duwen met een stok. De expeditie Cousteau gebruikte hiervoor een stok, het uiteinde met nagels beslagen, opdat hij niet zou uitglijden op de glibberige haaienhuid. Hoe groot de haai ook is, hij maakt dat hij wegkomt.

DE GASTVRIJE EMIR

NIET alleen de biologie en de oceanografie interesseerde Tazieff en zijn vrienden, zij wilden ook aardrijkskundige opzoekingen doen. Tazieff en twee gezellen besloten daarom een toertje in Arabie te doen. Om onderweg geen moeilijkheden te ondervinden, hadden ze van emir Faycal een geleibrief gekregen. De drie ontdekkingsreizigers hadden echter niet gerekend met de legendarische gastvrijheid van het woestijnvolk...

Het eerste dorp, Lith, ligt op vijf kilometers van de kust en ze werden er ontvangen door de heer van de streek. Deze goeie man riet uit « Allah heeft jullie gezonden » en sloot de drie Europeanen op in de raadszaal vol dikke tapijten en... vlooien. Ze bekeken de zaken wel langs de zonnige kant, maar opgesloten worden was toch nogal erg ! Een van de drie was vroeger meharist geweest en sprak Arabisch. Heel beminnelijk trachtte hij de Arabier aan het verstand te brengen, dat ze ondanks het aangenaam interieur en de heerlijke spijzen graag zouden vertrekken. Doch de gastheer antwoordde met onverstoorbare glimlach :

— Later, later, Inch Allah.

Uiteindelijk begon het de Europeanen toch op de zenuwen te werken en ze zochten naar een middel om uiting te geven aan hun verbittering. Telkens de Arabier binnenkwam spraken ze hem toe in het Frans, wat de woestijnzoon natuurlijk niet verstond.

— O lelijkerd, met liefde en plezier zouden we je baard kaal plukken, zeiden de drie vrienden met uitgestreken gezicht en eerbiedige buiging.

— De roumis zijn wel vriendelijk en ik dank Allah omdat hij ze me gezonden heeft, antwoordde de Arabier.

Eindelijk mochten ze dan toch gaan. Dat gastvrij verblijf had hen een volle week gekost en... een leger vlooien !

Hun stemming was niet al te schitterend. De oud-meharist hield een afscheidsrede in het Arabisch, dan bogen Tazieff en zijn vriend met de hand op het hart voor hun gastheer en zeiden met een stem die trilde van ontroering : Vaarwel, emir, en dat de duivel je hale !

De Arabier boog eveneens tot op de grond en met de krop in de keel wenste hij de blanken goeie reis...

★

De tocht door Arabië was eigenlijk mislukt doch, gelijk aan alle dingen, was er een goede kant aan. Tazieff bracht immers van zijn verblijf te Lith een zeer boeiende film mee die te Brussel afgerold wordt onder de auspiciën van de « Explorations du Monde ».

Deze film heeft ondermeer de rechtspraak van de emir vastgelegd. Geen enkel proces loopt daar wekenlang aan ! Alles wordt met bekwame spoed afgehandeld. Een groot deel van de film is gewijd aan het dagelijks bestaan van de veroordeelden die in de vesting opgesloten zijn en men ziet ook de doortocht van Soudanese pelgrims op weg naar het heilige Mekka. Heel de film toont ons de Arabische wereld zoals hij werkelijk is, een wereld waarover veel gesproken wordt doch die voor de meeste Europeanen een gesloten boek is.

Lachen is gezond!!

DANKBAAR JANTJE

— Duizend maal dank, tante, voor het prachtig verjaardagsgeschenk.
— Maar het is werkelijk de moeite niet, Jantje.
— Dat is ook mijn mening, doch mama zei dat ik je niettemin moest danken !

DE TIJD ONTBRAK

Een boer komt voor de eerste maal in de hoofdstad met de bedoeling alle beroemde monumenten te bezoeken. Hij vindt een hotel en vraagt, alvorens naar z'n kamer te gaan, wanneer het eten wordt opgediend.
— Ontbijt van 7 tot 11 u. Middagmaal van 12 tot 15 u. en het souper van 18 tot 21 u., mijnheer, antwoordt de portier gedienstig.
— Ja, dat is allemaal goed en wel, doch waar haal ik nog de tijd de stad te bezoeken ?

IN EEN RESTAURANT

— Wij sluiten, mijnheer, mag ik ontvangen ?
— Wat ? Ik zit hier al meer dan een half uur en werd nog niet eens bediend !
— In dit geval rekenen we alleen het couvert, mijnheer.

KENNERSBLIK

— Zeg nu eens eerlijk, Pol, zou je gedacht hebben dat het een tweedehandswagen was, indien ik het je niet gezegd had ?
— Neen.
— Dacht ik wel !
— Neen, ik meende dat je hem zelf in mekaar gestoken had !

LOGISCH

— Mama, m'n maag doet zo'n pijn, kloeg de kleine Nelly.
— Dat komt omdat je niet gegeten hebt, kind. Je maag is leeg. Moest er iets in zitten, je zou je veel beter voelen.
In de namiddag van dezelfde dag bracht de notaris een bezoek aan de familie van Nelly. Hij kloeg over vreselijke hoofdpijn.
— Dat komt omdat je hoofd leeg is, mijnheer. Moest er iets in zitten, je zou je veel beter voelen, wist de kleine wijsneus.

BEREKENING

Chris gaat met zijn moeder boodschappen. Terwijl de winkelier mama een krop sla en een kilo erwtjes geeft, staat Chris met grote ogen naar een mand kersen te kijken.
— Neem er een handvol, jongen, zegt de winkelier vriendelijk.
— Neen, dank u, mijnheer.
— Lust je ze niet ?
— Toch wel, mijnheer.
Wel, dan neem je 'r maar een handvol !
De winkelier ziet dat Chris nog aarzelt, neemt zelf een handvol en geeft ze aan Chris.

Weer op straat vraagt moeder :
— Waarom nam je de kersen niet toen de winkelier ze je aanbood ?
— Zijn hand is veel groter dan de mijn, mama, antwoordt Chris met een knipoogje.

VERSTROOID

— Men heeft m'n sigarettenhouder gestolen !
— Heb je dan niet gevoeld dat er een hand in je zak kwam, Hendrik, vroeg z'n vrouw.
— Natuurlijk, maar ik dacht dat het m'n eigen hand was !

IDEAAL

Een verkoper van een grootwarenhuis verloor zijn plaats omdat hij niet hoffelijk genoeg was tegenover de klanten. Een maand later steekt hij in politieuniform en ontmoet zijn vroeger patroon.
— Ha, je hebt een ander beroep gekozen ?
— Ja, mijnheer, eindelijk het beroep waarvan ik droomde; het beroep waar de klant steeds de schuld krijgt !

VERSTANDIG

De professor in de geneeskunde :
— Wat zou je doen wanneer je een patient krijgt die vergiftigd werd door het eten van paddestoelen ?
De student :
— Ik zou hem dringend aanraden van dieet te veranderen.

TE HULPVAARDIG

Een voorbijganger merkte dat men alle moeite ter wereld had om een piano door het deurgat te krijgen en bood zijn hulp aan, die gretig aanvaard werd. Na een uur zwoegen was de piano nog even koppig. De eigenaar zei diep zuchtend :
— Neen, we krijgen ze er nooit uit !
— Wat ? Ze moet buiten ? En ik werk al een uur om ze binnen te krijgen, antwoordde de hulpvaardige voorbijganger.

HET STOMPJE

De directeur wijst naar een sigarenstompje op het tapijt en zegt streng :
— Pieter, is dat van jou ?
— O neen, mijnheer de directeur, het is van u. U hebt het eerst gezien, antwoordt de loopjongen doodernstig.

DE WAARHEID...

— Eens vocht ik alleen tegen zestien kannibalen en slechts één kon er ontsnappen, zo vertelt een oud-Afrikareiziger aan kleine Peter.
— Vorig jaar hebt u me gezegd dat er acht kannibalen waren.
— Ja, toen was je nog te jong om de hele, wrede waarheid te horen.

DAARVOOR MOET JE ADVOCAAT ZIJN !

De beenhouwer van het dorp komt als een wervelwind het kantoor van de advocaat binnen en vraagt :
— Meester, indien een hond een stuk vlees uit m'n winkel haalt, is de eigenaar van de hond toch verantwoordelijk voor de diefstal, niet waar ?
— Zeker, vriend.
— In dit geval moet je me vijftig francs betalen, meester, want uw hond roofde een halve kilo roastbeaf in mijn uitstalraam.
— Opperbest, vriend, dan breng je me nog een halve kilo roastbeaf en alles is in orde : ik vraag honderd francs voor een raadpleging.

HIER TREKT MEN TANDEN ZONDER PIJN

De patient. — Het is toch wel waar, mijnheer, dat u tanden trekt zonder pijn ?
Tandarts. — Meestal, maar niet altijd. Gisteren heb ik m'n pols bijna ontwricht toen ik een wijsheidstand trok !

DIE PROFESSORS !

Sedert tien minuten draait een professor met een draaideur om en om. Vreselijk, zucht hij, kon ik me nu maar herinneren of ik binnen of buiten moest !

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Bij Marco Polo, beweren Suske en Wiske de Dalaï Lama onderweg ontmoet te hebben. Lambik bewijst dat hij in het paleis is...

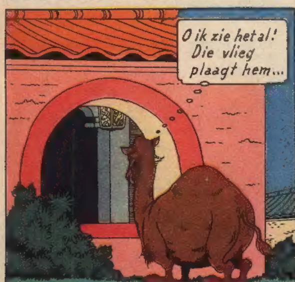

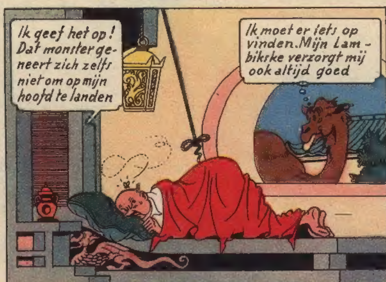

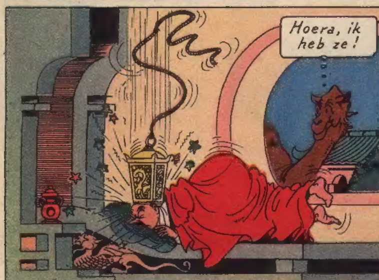

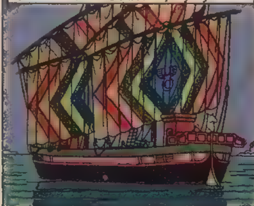
(Wordt voortgezet.)

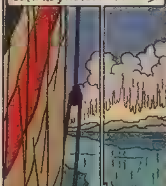
DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

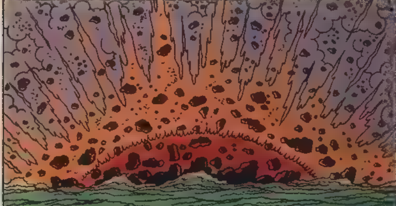
HET VERVLOEKTE EILAND

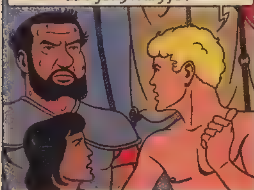
De Zwarte Man en Arbaces zijn dood en het Vervloekte Eiland werd door een vulkaanuitbarsting vernield. Enak en zijn vrienden trachten de Middellandse Zee te bereiken...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

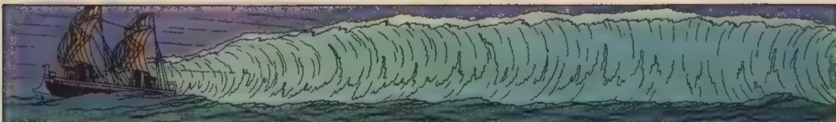

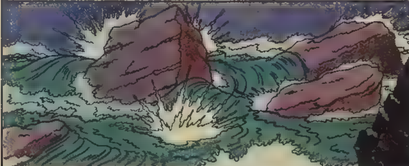

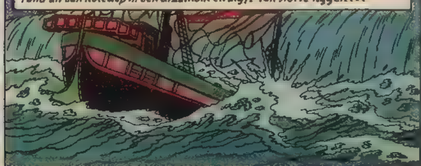

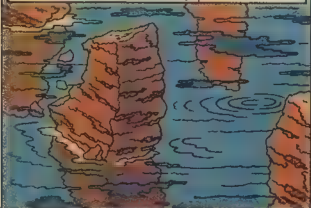

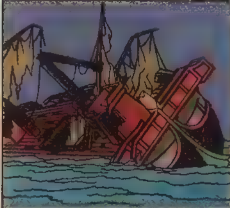
Bliksemsnel schiet het schip over de golven. Een torenhoge golf rolt naar de ongelukkige boot ...

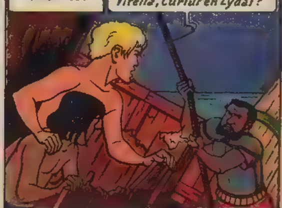

(Wordt voortgezet.)

VAN EEN DOMME BOER EN TWEE DIEVEN

TE Pijpernisse, daar zijn de mensen niet al te slim. Men zegt van hen dat ze nog te dom zijn om te helpen donderen. Maar Wannes van den Plezanten Hoek was gewoonweg nog dommer dan dom; en dat is alles nog niet, want Wannes had de naam zo lichtgelovig te zijn dat hij klakkeloos aannam, wat je hem maar voorschotelde.

Ik zal jullie eens een staaltje van zijn lichtgelovigheid en domheid geven, en moesten jullie dat niet geloven, dan kan ik jullie nog altijd wat anders wijsmaken.

In de herberg van Pijpernisse, « De Barmhartige Samaritaan », hadden een paar vrienden de Wannes, tussen twee potten in, wijsgemaakt dat mensen die met een overladen geweten kwamen te sterven, veranderd werden in een lastdier, tot zij hun zonden hadden uitgeboet. De Wannes was er direkt mee weg, en hij zei dat hij vanavond eens ging kijken naar zijn Odil of hij soms niet betoverd was. Odil was zijn ezel en aan zijn ezel scheelde die avond natuurlijk evenmin iets, als aan gelijk welke ander normaal langoortje. Maar twee dieven hadden het gesprek in de herberg afgeluisterd en ze besloten Wannes er eens fijntjes door te nemen.

Het moest nu juist lukken dat Wannes lid was van de plaatselijke fanfare en zijn vrouw, die zeker niet van de gemakkelijkste was, geen muziek kon verdragen. Wannes speelde trommel, maar zijn vrouw zei dat hij maar buitenhuis de trom moest roeren. Wannes vond er dan niets anders op dan te oefenen wanneer hij met zijn ezeltje de groenten naar de markt bracht. Odil, een mak diertje, volgde zijn baas heel gedwee zonder dat het nodig was dat deze het bij de toom leidde en zo kon onze Wannes naar hartelust trommelen tot hij er zijn buik van vol had.

Op een goeie dag, toen Wannes lijk naar gewoonte naar de markt ging, al trommelende van « deroeb-doeb-doeb », hadden de twee dieven zich verborgen in een holle weg, waar Wannes door moest. Het pad was nogal smal en Wannes ging voorop al trommelende; zijn ezeltje kwam gelaten achteraan. De twee dieven lieten hen voorbijgaan en volgden dan het tweetal. De ene nam de vracht van de ezel over en deed zich het halster om. De andere dief leidde de ezel weg. Wannes, die verdiept was in zijn trommelspel, had van heel het gedoe niets gemerkt. Hij trommelde maar voort, of er zijn zielezaligheid van afhing. Achter hem echter kwam in plaats van zijn ezeltje Odil, de rover, zwetend onder zijn last.

Heb je weeral zoveel kwaad uitgericht ?

Bij de stad gekomen keerde Wannes zich om en wou zijn trommel wegbergen. Hij verschoot zich bijna een wrat en een bult toen hij de dief zag in plaats van zijn ezeltje ! De dief echter, die zeker niet van Pijpernisse was, liet de pap niet koud worden. Hij zette zuchtend zijn vracht neer, droogde het zweet van zijn aangezicht en zei :

— Ja, Wannes jong, mijn tijd is om. Ten dagee dat ik nog een mens was, heb ik me niet al te goed gedragen, en toen ik voor Ons Heer moest verschijnen, heeft hij me veranderd in een ezel. Maar nu is mijn tijd om en kan ik weer als een deftig mens op straat komen. Wannes, wel bedankt, zulle, en hier zijn je groenten. Saluut en de kost !

De arme Wannes was nog niet gans van zijn verwondering bekomen, of de dief was al de pijpen uit. Wannes kon nu maar zelf zijn groenten naar de markt slepen.

— 't Moet weer met mij gebeuren, zuchtte hij en daarbij trok hij zo'n triestig gezicht, dat de mensen in een ik en een gij al zijn groenten kochten en zonder kikken de duurste prijs betaalden.

Wannes vond dat hij nu toch genoeg had verdiend om zich een nieuw langoortje te kunnen aanschaffen. Hoe groot echter was zijn verbazing, toen hij zijn eigen ezel zag bij een veekoopman.

— Wat, zei hij tot het langoortje, heb je weeral zoveel kwaad uitgericht ? Ge zijt nog maar pas terug een mens, en Onze Lieve Heer heeft u terug al moeten veranderen in een ezel ! Zult ge u dan nooit willen beteren ?

En Wannes kocht zijn ezel terug, want als ezel vond hij zijn diertje feitelijk nog zo slecht niet.

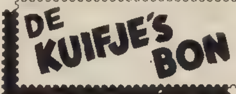
De dieven hadden het spelletje afgeloerd en lachten zich krom als een sikkel, terwijl ze zich afvroegen of er wel een dommere boer op de aarde rondliep.

Maar Onze Lieve Heer strafte hen en als straf moesten ze heel de wereld rondgaan op zoek achter een boer, die nog dommer is dan Wannes. Het schijnt dat ze nog steeds niemand gevonden hebben, en ik vrees dat ze nog lang zullen zoeken.

Yan BALIS.

PREMIENLIJST

		Punten
1.	REINAERT DE VOS, 5 reeksen van 40 vignetten .... *Per reeks*	50
2.	Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A, 15 onderwerpen	50
3.	Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje B, 22 onderwerpen	60
4.	Prentkaarten KUIFJE, 2 reeksen in kleuren .... *Per reeks*	70
5.	Schrijfpapier KUIFJE, geïllustreerd door Hergé	80
6.	KUIFJE's wimpel in drie kleuren...	100
7.	Fotos KONINKLIJKE PRINS, vijf reeksen van 10 kaarten *Per reeks*	100
8.	Portefeuille KUIFJE in cuiroleine met als versiering *Kuifje* en *Bobbie*	200
9.	Bloc-note KUIFJE die past bij de portefeuille	250
10.	KUIFJE's puzzle in hout	350
11.	KUIFJE's puzzle (groot model) ...	500
12	Blokjesspel KUIFJE	500

en bovendien

de prachtige CHROMO'S KUIFJE in de collectie « *ZIEN EN WETEN* » :
Vliegtuigen, reeks 1.
Luchtschepen, reeks 1
Spoorwegen, reeks 1.

Per reeks : 125 punten.

N.B. — Het is onnodig geschenken te vragen welke niet op deze lijst voorkomen !

OPGELET !

- Vergeet niet dat op de siropen PROSMANS-PRINCE DE LIEGE een KUIFJE's BON staat
- Dat er in iedere aflevering van ons blad een KUIFJE's BON voorkomt. Voeg hem bij je verzameling.
- Onze premies zijn *niet te koop*, doch *uitsluitend* met de KUIFJE's BONS te verkrijgen.
- Stuur je bons op in een keurig pakje en vergeet niet je volledige naam en adres in DRUKLETTERS te vermelden.
- Schrijf je ons in verband met de premie, die je opgezonden werd, vermeld dan het referentienummer van onze zending

ONBEKENDE

Jacques X. van ...S. — We wachten op je volledig adres om je premie op te sturen.

TIMBRE TINTIN POINT 1 PUNT KUIFJE'S BON

DE PETROLEUMKOORTS

Renaat en Christiane zullen hun vacantie in Amerika bij oom Ben doorbrengen. Oom Ben ontvangt zijn neven met open armen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

(Wordt voortgezet.)

Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Barelli, de gouverneur en zijn getrouwen lopen, in de tempel van Boegi Woegi, in een val. Moreau zit in het beeld van de afgod en zoekt een uitgang...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Moreau wringt zich door de nauwe opening.

...en komt tot de vaststelling dat hij langs de grote teen van Boegi Woegi het beeld verliet...
BOEM! BOEM!
Daar heb je dat lawaai opnieuw. Wat mag dat zijn?

De zaal is leeg. Als ik me niet vergis zijn die valse priesters er langs dat poortje van onder gemuisd...

Hé, de deur is gesloten. Er moet dus nog een uitgang zijn...

Ik zal de muur eens aftasten. Misschien vind ik een geheime veer of een knop...

Hemel!
BOM BOEM
KRAK

Hierlangs geraakt men in de zaal... Voorzichtig, jongens, de inboorlingen zijn door een onbekende oorzaak op de vlucht geslagen, maar die vermomde blanken zouden ons nog last kunnen bezorgen

Hallo, die ouwe Georges Barelli... De inboorlingen sloegen voor hun afgod Boegi Woegi, alias Moreau, op de vlucht en de blanken verdwenen langs deze opening. Ik kwam heel toevallig tegen de geheime knop terecht, die deze muur opende...
Inspecteur Moreau!

De gouverneur, twee van zijn helpers en ik werden in een val gelokt. De anderen konden met een balk de muur inbeuken en ons bevrijden
Ha, dat was het lawaai dat ik gehoord heb... Laat ons de bandieten nazetten...

Een trap!

Aan de voet van de trap bevindt zich een smalle opening...
Daar zullen we op handen en voeten en op hoop van zegen moeten doorkruipen, jongens! Vooruit!

De boot die de bandieten komt afhalen, nadert de kust

(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Het dorp van Pat werd door een geheimzinnige bende geplunderd en de bewoners ontvoerd. Pat en zijn jonge vriend Joe brengen de nacht door in het verlaten dorp. Pat ziet plotseling een gestalte opduiken...

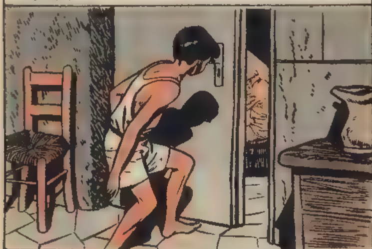
(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

Rob vertelt aan zijn broer, dat de politie een huiszoeking zal doen in een oud gebouw. Dat nieuws schijnt de broer sterk te interesseren. Diezelfde nacht hoort de jongen stemmen in de keuken

Tekeningen van R. POLESE

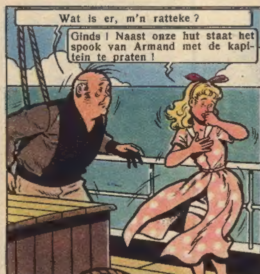

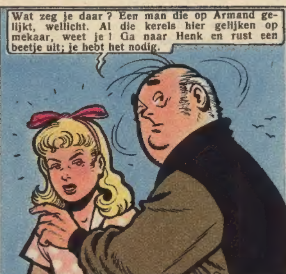

DE RING VAN GIBIL

Elemir van Zwabberdam, Henk en Leentje zijn vast besloten naar Pasjoetan te varen. Ze schepen in op de « Najashi » van Nasir Abu, een bandiet die met zijn handlanger Armand de schatten van het eiland wil in de wacht slepen. Hobson voelt zich ongerust als hij de boot aan de horizon ziet verdwijnen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

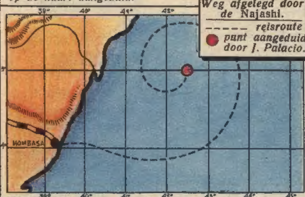

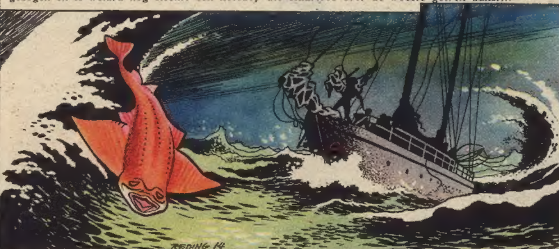
Twee dagen verlopen zonder dat er iets voorvalt en Leentje heeft geen verdere reden tot ongerustheid. Het water is olieglad. Ze bereiken de 43e meridiaan en nog is geen eiland te bespeuren. De Najashi is eerst naar het Noorden gestevend en heeft dan een halve cirkel gemaakt om het punt door José Palacio Y Salverria op de kaart aangeduid.

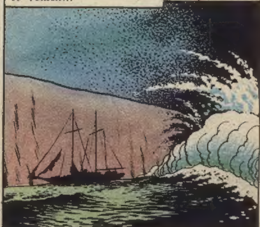

Alvorens men het verhinderen kan wordt de boot als het ware naar de vreemde nevelwolk aangezogen en is weldra nog slechts een notedop die stuurloos over de woeste golven danst...

Plotseling hield de helse nevel op en de boot stevende recht naar een muur, die loodrecht uit de zee oprees en tot in de wolken scheen te reiken...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE te ROME

Hier te Rome kom ik elke morgen in dezelfde straat op 't zelfde uur dezelfde schooljongens tegen. Op een gure winterdag — want 't kan hier nijpend koud zijn — zag ik er eentje met een sjerp die mij toch zo bekend voorkwam : een rode dikke wollen sjerp waar zijn rond bolleken zat in vastgeschroefd. Waar had ik dat ventje toch gezien? Hoe kouder het werd, hoe hoger de rode sjerp werd bijgedraaid : op Maandag over de mond, op Dinsdag over de wipneus, op Woensdag over 't linker oog...

TOEN zag ik opeens dat het in levenden lijve niemand anders was dan Flupke in persoon; maar hij was iets ronder uitgevallen, spande gelijk een rolmopsken in zijn pardessuken en had steviger achterpootjes. Hij lachte mij tegen met zijn één oog en liet merken dat hij mij ook in de gaten had. Op Donderdag blies de tramontana (onze noorderwind) nog vinniger en volgens mijn berekening moest het rechter oog ook onder de wol zitten. In Via Frattina — want daar kom ik hem tegen — zocht ik onder de jongens naar mijn rode sjerp en zag van uit de verte het overjasje met het bolleken er op, maar in plaats van rode wol zag ik een uitdagende glimlach. Ik hield Flupke staan :

— Hai dimenticato la sciarpa rossa ! (Ge hebt uw rode sjerp vergeten !)

Hij trok spottend zijn jas open :

— Ce l'ho qui ! (Hier heb ik hem !)

Elke Vrijdag komen Kuifje en Tintin, broederlijk, met de post van elf uur samen op mijn bureau liggen; en ze gaan meę naar huis in mijn aktentas.

Op die Zaterdag had mijn Romeins Flupke zijn « mamma » meegebracht : ze kwamen moedig recht op mij af en de signora zei :

— U is dus die « Reverendo » van de sjerp !

Sinds die Zaterdag zijn wij vrienden : elke week in Via Frattina krijgt Flupke mijn Tintin en stapt er mee naar 't Collegio Apolinare om er Frans uit te leren. En elke Zaterdag kijkt de coiffeur, de bloemist, de zilversmid, de juffrouw uit de reukflesjeswinkel — naar gelang waar ik Flupke tegenkom — nieuwsgierig de straat in om toch maar eens te weten met welk godvruchtig gazetje die « Reverendo » dat studentje toch zo blij maakt. Mijn Flupke is nu op vacantie en ik kan hem nu niet interviewen om te weten wat hem het meest aanstaat; maar ik heb hem dikwijls genoeg dadelijk naar 't laatste blad zien kijken om te vermoeden dat de Grote Pyramide hem aantrekt en ik kan mij inbeelden hoe in de Latijnse klas van 't Apolinare de bengels onder de banken moeten genieten van die kerels die boksen, gooien met meubels en schieten dat ge de kogels ziet vliegen.

Ik heb te Rome ook een abonné op « Kuifje » : een vlaskop met de Friese naam Tako, zoontje van een Nederlands journalist.

— Juist voor mij, zei Tako toen hij onder de titel ontdekte dat « Kuifje » bestemd was voor jongens van 7 tot 77 jaar..

De held van Tako is Lambik. Piraten in autos en vliegtuigen zijn te ordinair voor hem. Eens met de K.L.M. op en neer naar Holland vliegen is voor hem niet eens het vermelden waard. Maar zo een

groene brachiosaurus waar een heel leger met Lambik aan 't hoofd oorlog tegen voert, en een vis die Prosper heet en in 't hospitaal het zwemmen afleert, daar moet Tako van dansen; want op en neer wippen gelijk een veer is voor hem de uitdrukking van de hoogste pret.

Op Piazza San Pietro kwam Tako op mij afgelopen, heel alléén : hij had zijn « Hollands dienstmeisje » ergens bij de obelisk in de steek gelaten en moest mij toch nog eens komen nadoen hoe het monster met een stootje van zijn drakenkopje die brug in de lucht deed vliegen. Tako wipte op en neer :

— Tjoep, zei de draak, en daar ging de brug, en Lambik zat op zijn kop en ze parachuteerden hem een eitje voor zijn ontbijt.

Zo komen « Kuifje » en « Tintin » regelmatig naar Rome; behalve toen het weer eens werkstaking was en ze op de post onder het bekend bandje van « Kuifje » met vertraging ander drukwerk hadden doorgestuurd. Tako was niet te troosten. Maar toen er uit Brussel speciaal voor hem een ander exemplaar aankwam, heeft hij mij met zeven regels grote letters een heel vel vol geschreven om mij beleefd te bedanken... in 't Italiaans; want Tako spreekt Hollands en schrijft Italiaans.

Ik heb een vriend uit Holland die « Kuifje » elke week bij Tako aan huis afgeeft; maar ik weet dat hij het blaadje zelf eerst uitleest en aan een collega doorgeeft en ze vinden het allebei « reusachtig aardig ». Een Italiaan die « Kuifje » op mijn tafel zag liggen, was van opinie dat wij Vlamingen een heel speciaal volk moeten zijn. Een uitgever die de keurige druk waardeerde zei :

— I belgi sanno fare. (De Belgen kunnen werken.)

Maar dat « Kuifje » met zijn beste tekenromans in onze triestige wereld de « sense of humor » bij onze jongens wakker roept, dat is een grote verdienste, want zo iets is op zich zelf reeds een apostolaat.

Herman HAECK S.J.

BRUSSEL - DEN HAAG - LONDEN - KOPENHAGEN - ALEXANDRIE - TUNIS - MABROUK - NAIROBI - PRETORIA - KINDU - MUNHANGO - NEW YORK - SANTA FE - RIO DE JANEIRO - SINGAPORE - BATAVIA - SAMARKAND - SHANG HAI - MOSKOU - BERLIJN - WENEN - PRAAG - ROME - PARIJS - MADRID - LISSABON - ANKARA - KAIRO -

UIT DE VIER WINDSTREKEN

AMERIKAANS PERSNIEUWS

DE « New York Herald Tribune » verscheen Zondag 2 December, ter gelegenheid van het 110-jarig bestaan van de krant, op 292 bladzijden: 114 voor berichtgeving, 68 blz. allerlei, 24 voor letterkundige critiek en de rest reclame. Elk nummer woog 1,4 kg. Het Zondagnummer van de «New York Times» telde 384 blz. en woog 2 kg. Een record en een aardige winst dank zij de reclame. De grootste adverteerders van de U.S.A. zijn: General Motors, Ford, Chrysler, Colgate-Palmolive, Philip Morris. De eersten besteden jaarlijks 41.829.263 dollar voor hun reclame, de laatsten 9.029.226 dollar.

EEN NEDERLANDSE EXPEDITIE NAAR DE ANDES

OVER enkele maanden zal een kleine Nederlandse expeditie naar de Peruviaanse Andes vertrekken, niet zozeer om de hoogste toppen te bereiken, maar om geologische onderzoekingen te doen, ondermeer naar de vormingswijze van graniet. De alpiene uitrusting zal bestaan uit het modernste materiaal, waaronder zeer lichte nylontenten voor hoogalpiene kampen, nylonkleding, nylonbergtouwen en nylonslaapzakken die bivakkeren op grote hoogte bij een koude van 20° tot 30° C. onder nul mogelijk maken. De expeditie zal vertrekken vanuit het Santadal dat ongeveer 3.000 meter boven de zeespiegel ligt. De bevolking van het Santadal bestaat uit een mengsel van blanken en Indianen die zeer goedaardig doch een beetje versuft zijn door het kauwen van cocabladeren (cocaïne). Het dal is verder berucht om een zeer gevaarlijke ziekte veroorzaakt door een kleine mug. De mug steekt alleen 's nachts en daarom geeft men de blanken steeds de wijze raad het dal alleen bij dag te doorkruisen.

DE TELEVISIEOGEN

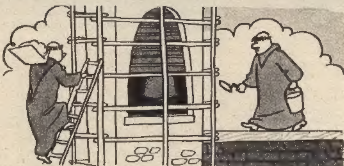

DE oogartsen van Amerika hebben vastgesteld dat ze steeds meer patienten krijgen die pijnlijke ogen en hoofdpijn hebben. Na onderzoek bleek dat deze patienten allen te lang bij hun televisietoestel zaten. De geneesheren noemen de nieuwe oogkwaal eenvoudig «televisieogen» en ze hebben de ouders de dringende raad gegeven hun kinderen niet meer dan een half uur per dag naar het televisiescherm te laten kijken.

HET PING-PONG-DORP

HARSUM bij Hildesheim is een dorp dat 4.000 inwoners telt. Iedereen leeft er van de kaasfabricatie en iedereen speelt er ping-pong. De kinderen leren het reeds als ze nog maar een duim hoog zijn. De beste spelers van het dorp maken ieder jaar een reis naar het buitenland om hun kunde te tonen en de beste spelers uit Zweden, Spanje, Portugal en Denemarken kwamen naar Harsum om de strijd aan te binden met het ping-pong-dorp!

VIJF MENSEN BOUWEN EEN GOTHISCHE KATHEDRAAL

AAN de Zuidkust van Engeland ligt het provinciestadje Buckfastleigh dat een klooster heeft, waarschijnlijk opgericht door Keltische monniken. In de XVIe eeuw werden ze door Cromwell verbannen en werden kerk en klooster verbrand. Benediktijnermonniken uit La Pierre-qui-vire (Frankrijk) kochten de puinen in 1882 en ontdekten de grondvesten van een kerk. Ze besloten er een nieuwe te bouwen en de abt, een Würtemberger, zond een monnik uit om « een kerk te leren bouwen ». In 1907 begon deze met vier andere monniken aan de bouw van een Gothische kathedraal en op 24 Juli 1937 werd de laatste steen gelegd! De kerk is 70 meter lang, het schip 30 meter breed en de toren 50 meter hoog. Toen ze aan de kathedraal begonnen, was geen van de monniken 25 jaar oud!

O DIE TEKENAARS!

EEN belangrijk Zwitsers tijdschrift *Inter Avia* wijdde in zijn Februarinummer een studie aan het nieuwste product van de Britse straaljagers: de Supermarine Swift. Het artikel was opgeluisterd met zeven tekeningen, waar de honderd kenmerken van de Supermarine werden afgebeeld.

Weinu, de Supermarine Swift staat op de geheime lijst van de Britse luchtmacht. Wie had het geheim van de Supermarine Swift ontsluierd? De R.A.F. stelde een diepgaand onderzoek in en de Britse pers schroefde het geval geweldig op. De « spionnen » hebben zich kenbaar gemaakt. Het zijn de gebroeders Das, een 23-jarige tweeling uit Nederland, beiden buitengewoon knappe tekenaars voor wie al wat met luchtvaart te maken heeft weinig geheimen heeft. Zij hadden het klaargespeeld de plannen van de Supermarine Swift nagenoeg geheel te reconstrueren aan de hand van het eerste toestel van de reeks: de Supermarine Attacker, waarvan de kenmerken in vakkringen bekend zijn. De Engelse pers zelf had enige bijzonderheden gepubliceerd over de Supermarine Swift en dat was voor ons broederpaar genoeg om de rest te kunnen raden en heel juist ook!

Een knap stukje van twee jonge tekenaars en een bewijs voor de broosheid van militaire geheimen.

De grenadier VICTORIA presenteert... **DE TIJGERKOOI**

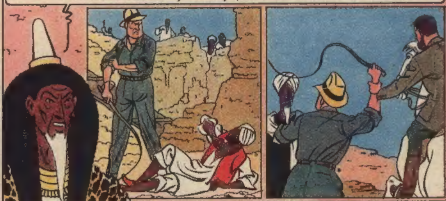
(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

Mortimer en Blake vinden Olrik. De bandiet veroorzaakt een instorting. Het water in de gracht stijgt onrustwekkend, overal wemelen krokodillen en ook onze vrienden zouden het slachtoffer geworden zijn van deze vreemde gebeurtenissen. Dan verschijnt sjeik Abdel Razek. Hij velt Olrik neer en alles wordt weer normaal...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

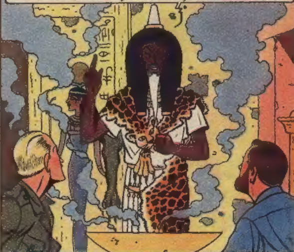

(Wordt voortgezet.)